KIKRISTÁLYOSÍTÁSI TANULMÁNY VÁZLATOK
ELSŐ ÉS MÁSODIK KIRÁLYOK

KULCSFONTOSSÁGÚ ÁLLÍTÁSOK

Látszólag a Királyok első és második könyve
Izrael királyainak a történelme;
valójában az 1–2 Királyok Isten Szelleme ihletésében olyan módon íródott,
hogy az összefüggésben áll Isten örökkévaló ökonómiájával,
amely tipológia révén tárul fel és kerül átadásra,
és amelyet az Ő választott népe visz véghez a földön.

A valódi keresztyén élet
a gyülekezetnek mint Isten templomának a felépítéséért
egy olyan élet, amelyben a megfeszített és feltámadt Krisztus
mint a megelevenítő Szellem beépül a lényünkbe,
hogy így az Ő halálához hasonuljunk
az Ő feltámadásának ereje által, és így napról napra megújuljunk,
és átformálódjunk dicsőségről dicsőségre
az Ő dicsőségéért a gyülekezetben.

Isten dicsősége – a pompában kifejeződő Isten –
betöltötte Isten templomát, ami azt jelképezi, hogy Isten dicsősége,
amely eredendően kapcsolatban áll Isten ökonómiájával,
és belemunkálódik a szentekbe,
dicsőséggé lesz Isten számára a gyülekezetben
és Krisztus Jézusban minden nemzedékre,
és az Új Jeruzsálem egész városa
örökké hordozni fogja Isten dicsőségét,
amely a városon keresztül kiragyogó Isten Maga.

Az újtestamentumi győzteseknek királyoknak kell lenniük,
akik elfogadták a kegyelemnek és az igazságosság ajándékának
bőségét, hogy uralkodjanak életben;
ahhoz, hogy uralkodjunk életben
a Szellem uralkodása alatt kell lennünk,
és élveznünk kell az Úr jelenlétét,
amely magába foglalja az Úr hatalmát, jólétét és áldását.

© 2022 Living Stream Ministry

Első üzenet

A Királyok első és második könyvének
Isten ökonómiájára vonatkozó benső kijelentése,
amely tipológia révén tárul fel és kerül átadásra

Igeolvasmány: Ef 1,10. 22-23; 3,9; Kol 2,9; 3,11; 1Tim 1,4; 1Kir 2,11-12; 6,1-2

I. A Biblia egy könyv Isten ökonómiájáról – 1Móz 1,1. 26-28; Jel 21,1-2. 9-11:

A. Az egész Biblia, az Ótestamentum és az Újtestamentum egyaránt, először is egy kép Isten ökonómiájáról, majd pedig Isten ökonómiájának teljes definíciója és beteljesülése – Ef 1,10; 1Tim 1,4.

B. A Biblia egy beszámoló az Isten örökkévaló ökonómiájára vonatkozó isteni kijelentésről, amelynek Krisztus a középpontja és a valósága – Jn 14,6; Kol 1,15; 3,11:

1. Krisztus a Háromegy Isten megtestesítője, a gyülekezet pedig Krisztus Teste – 2,9; Ef 1,22-23.
2. Krisztus és a gyülekezet a Biblia alapszerkezete – Ef 5,32.

C. Isten ökonómiája, a kulcs a Bibliához: a Háromegy Isten az Ő tervével és elrendezésével arra, hogy kitöltse Magát az Ő Isteni Háromságában a választott, megváltott és újjászületett népébe az életükként, az életellátmányukként és a mindenükként, hogy az Ő testületi kifejeződésévé tegye őket – kezdetben Krisztus Testeként, végül pedig az Új Jeruzsálemként – Ef 3,9:

1. Ha meglátjuk, hogy Isten ökonómiája a kulcs a Bibliához, a Biblia minden könyvének tanulmányozásakor használni fogjuk ezt a kulcsot.
2. Ha meglátjuk és használjuk ezt a kulcsot, a Biblia azzá fog válni számunkra, ami Isten számára – az isteni ökonómia kijelentésévé – Lk 24,44-46.

II. A Királyok első és második könyve nem a történelmi tényekről szól, hanem az ezekben a könyvekben lévő benső kijelentésről:

A. A Józsuétól Eszterig tartó beszámoló szerinti történelem benső kijelentése arra szolgál, hogy felfedje számunkra, hogyan vitte véghez Isten örökkévaló ökonómiáját az Ő választott népe a földön – Józs 1,1-9; 1Sám 16,12-13; 1Kir 2,11-12; 6,1-2.

B. Látszólag a Királyok első és második könyve Izrael királyainak a történelme; valójában az 1–2 Királyok Isten Szelleme ihletésében olyan módon íródott, hogy az összefüggésben áll Isten örökkévaló ökonómiájával – Ef 3,9; 1Tim 1,4.

C. Dávid és Salamon, mint előképek, erős bizonyítékok arra, hogy Izrael királyainak történelme kapcsolatban áll Isten ökonómiájával, amely Krisztusról mint Isten megtestesítőjéről és a gyülekezetről mint Krisztus Testéről szól – Ef 5,32.

D. Mivel Salamon és az általa épített templom hangsúlyos szerepet játszanak Izrael történelmében, és nagy kiterjedésű tartományt foglalnak el egy ilyen történelemben, ezért bizonyítékot jelentenek arra, hogy Izrael történelme tipológia útján nagyon nagy mértékben Isten ökonómiája beteljesüléséről szól az Ótestamentumban – Lk 24,44:

1. Az, hogy Krisztus és a gyülekezet Isten ökonómiájának a központja és egyetemessége általános érvényű az Újtestamentumban és az Ótestamentumban egyaránt – Mt 16,16-18.
2. Látnunk kell, hogy a történeti könyvek Isten Krisztusra és a gyülekezetre vonatkozó örökkévaló ökonómiája nézőpontjából íródtak – Ef 5,32.

E. Az 1–2 Királyok olvasásakor látnunk kell az ótestamentumi történeti könyvek és az Újtestamentum közti összefüggést; ez az összefüggés nem más, mint Isten ökonómiája Krisztusért és Krisztus Testéért – Ef 1,22-23; 3,17; 4,16.

III. Az ótestamentumi történelem tipológia útján szoros kapcsolatban áll Isten ökonómiájával – Ef 3,9; 1Kor 5,7; 10,6:

A. Az Ótestamentum Isten örökkévaló ökonómiájának egy jelképes ábrázolása, az Újtestamentum pedig Isten örökkévaló ökonómiájának a gyakorlati beteljesülése.
B. Az 1Mózestől az 5Mózesig tartó előképek a Krisztusban mint az Ő örökkévaló ökonómiája középpontjában és kerületében megtestesülő Háromegy Istent fedik fel, valamint Krisztust is felfedik mint az áldást és mindent a Háromegy Isten választott népe számára – 5Móz 8,7-11.
C. A tizenkét történeti könyv Józsuétól Eszterig a Háromegy Istennek azzal a céllal való haladását fedi fel az Ő kiválasztott népében, hogy ők birtokba vegyék, megörököljék és élvezzék az Ő megígért mindent tartalmazó Krisztusát mint a jó földet – Józs 1,1-9. 13; Eszter 4,13-14.
D. A költői könyvek – Jób, Zsoltárok, Példabeszédek, Prédikátor és Énekek éneke – azt fedik fel, hogy Krisztus az egyedülálló tökéletesség Isten választott népe számára, amire törekedhetnek, és az egyedülálló megelégedés Isten választott népe számára, amit megszerezhetnek és élvezhetnek – Jób 42,1-5; Zsolt 2,6-12; 8,1; Én 1,2-4; 6,1. 10. 13; 8,1. 14.
E. A tizenhét prófétai könyvben Ésaiástól Malakiásig azt látjuk, hogy a Háromegy Isten egy Isten-emberré lett, hogy elvégezze az Ő teljes megváltását az Ő örökkévaló ökonómiája beteljesüléséért, amely az új mennyben és új földben fog kiteljesedni – Ésa 9,6; Jel 21,1.
F. A Mátétól Jánosig tartó könyvek azt fedik fel, hogy a Háromegy Isten átment egy folyamaton és kiteljesedett, hogy a mindent tartalmazó megelevenítő Szellem legyen – Jn 1,14; 7,39.
G. A Cselekedetek könyve azt fedi fel, hogy a mindent tartalmazó megelevenítő Szellem terjeszti Magát Krisztus (aki Istennek a megtestesítője) valóságaként Isten gyülekezeteinek a létrehozásáért – 1,3. 8; 2,22-36; 4,23-31.
H. A Római levéltől a Jelenésekig tartó könyvek azt fedik fel, hogy a mindent tartalmazó megelevenítő Szellem átformáláson keresztül felépíti a gyülekezeteket a kiteljesedett Háromegy Isten organizmusává mint Krisztus Testévé, amely az Új Jeruzsálemben mint a kiteljesedett Háromegy Isten örökkévaló kibővülésében fog kiteljesedni – Róm 1,3-4; 12,4-5; 16,20; Jel 21,2. 9-11.

IV. A Királyok első és második könyvének a benső kijelentése tipológia révén tárul fel és kerül átadásra:

A. Izrael történelme nemcsak a teljes gyülekezetnek, hanem Isten ökonómiájának is előképe – 1Tim 1,4.
B. Izrael jelképezi a gyülekezetet mint Isten választott népét az Újtestamentumban – 1Kor 5,7; 10,6:
    1. Isten szándéka, hogy legyen egy testületi Teste – Ef 1,22-23:
        a. Ezért a testületi Testért, amit Izrael nemzete jelképez, Isten bemunkálta Magát a testületi Izraelbe, hogy így ők Isten házává, Isten lakóhelyévé váljanak a földön – 2Móz 25,8-9; 40,34.
        b. Ez a testületi Izrael a gyülekezetnek mint Krisztus Testének egy előképe.
    2. Izrael teljes történelme a gyülekezet előképe; Pál Izrael fiainak történelmét az újtestamentumi gyülekezeti életre alkalmazza – 1Kor 5,7; 10,6.
    3. Az Ótestamentumnak van egy népe – Izrael –, és az Újtestamentumnak van egy népe – a gyülekezet; ez a két nép egyetlen dolognak a leírása, amit Isten elvégzett – Isten ökonómiájának a megvalósítása – Ef 1,10; 3,9.
C. Dávid a szenvedő Krisztust, Salamon pedig az Isten királyságában megdicsőülő Krisztust és annak pompáját jelképezi – 1Kir 2,11-12.
D. A templom jelképezi Krisztust és a gyülekezetet mint Isten egyedülálló épületét a világegyetemben – Mt 12,6; 16,18.

E. Elizeus próféta Isten újtestamentumi ökonómiáját képviseli tipológiában; ő egy ótestamentumi előkép, aki az Újtestamentumban lévő valódi dolgokat jelképezi – 2Kir 4,9.

F. Jézabel, egy nagyon gyűlöletes személy, Aháb pogány felesége, egy előképe annak, aki Jézabel az újtestamentumi valóságban – a hitehagyott gyülekezet előképe – 1Kir 16,31; 19,1-2; 21,23; Jel 2,20-23.

G. A tipológiában a király palotái és Isten temploma különállóak voltak, míg az újtestamentumi valóságban ez a kettő egy épület – 1Kir 9,15; Ef 2,21-22:

1. Egyrészt, mi, az újtestamentumi hívők, vagyunk a papok, hogy Istent szolgáljuk és imádjuk – 1Pt 2,9.
2. Másrészt, Isten királyai vagyunk, hogy Isten nevében uralkodjunk – Jel 1,6. 9; 5,10.

H. A királyok az újtestamentumi hívők előképei, mert az összes újtestamentumi hívőt azért menti meg Isten, hogy királyok legyenek – Jel 1,6. 9; 5,10:

1. A hívőknek az Újtestamentumban a királyokról szóló tipológia beteljesülésének kéne lenniük Isten ökonómiájában – Róm 5,17. 21.
2. Az Újtestamentumban az összes hívő azért nyert megmentést, hogy királyok és papok legyenek – 1Pt 2,9; Jel 1,6; 5,10; 2Tim 2,12:
   a. Isten uralkodik, de Ő nem közvetlenül uralkodik; hanem Ő rajtunk, a hívőkön, mint királyokon keresztül uralkodik – Jel 20,4. 6; 3,21.
   b. Mi egy isteni, szellemi, mennyei, fenséges és királyi élettel születtünk újjá; ez trónra emel minket, hogy királyokként uralkodjunk mindenek felett – Jn 1,12-13; 3,3. 5; Jel 5,10; Róm 5,17. 21.

V. A történeti könyvek azért kerültek bele a Szentírásba, mert tipológiában egy élénk képet adnak nekünk Isten ökonómiájáról; az Ótestamentum tipológiájának esszenciája: Isten ökonómiája Krisztussal és az Ő Testével mint a középponttal és valósággal – Ef 1,9; 3,9; 5,32.

© 2022 Living Stream Ministry